

Odešel renesanční člověk

Dne 7. září opustila tento svět velká osobnost české klasické hudby: Ilja Hurník. Bylo mu devadesát let. Kromě celé škály významných hudebních i společenských vyznamenání a uznání, drží ještě jeden významný primát ve spojení s OSA, a sice byl jeho nejdéle zastupovaným autorem v historii.

Zastupovaným OSA se stal v lednu 1937 ve svých pouhých 14 letech. Svoji první skladbu s názvem Mládí uteklo napsal dokonce v šesti letech. Již v roce 1933 vyšly jeho první klavírní skladby, které dodnes platí jako klasická instruktivní literatura na hudebních školách.

Ilja Hurník byl veskrze pozitivní člověk, který vážnou hudbu, jejímž sám byl nejen autorem, ale také interpretem, nebral až tak vážně. Právě naopak, bral ji s poetickým humorem a noblesou. „Jsou vykladači vážné hudby, kteří s nejlepší vůlí hlásají, že bez hudby není života. Nuže, bez hudby se klidně žít dá, tak jako třeba bez růží. Jenže když už ty věci jsou zde, proč k nim nepřičichnout?“

Byl nejen skvělým skladatelem a hráčem na klavír, ale i mistrem slova. Když hovořil o hudbě, používal bohatou a barvitou češtinu, takovou, že i člověk bez hudebního talentu musel cítit vnitřní krásu tónů. Ke svým skladbám si sám psal libreta. Občas cítil, že si musí od hudby odpočinout a jak sám tvrdil, doslova se před ní schovat. „O hudbě se malebně říká, že je to utěšitelka. Dovede však i potrápiti. Kdekdo z nás má občas chuť někam se na chvíli před ní schovat. Já jsem se dal do psaní povídek.“

Narodil se do učitelské rodiny. Sám se stal oblíbeným a uznávaným pedagogem. Je tedy ironií osudu, že tento svět opustil v měsíci, kdy

se studenti a žáci po letních prázdninách vraceli do svých lavic, aby pokračovali, nebo v případě prvňáčků započali, své vzdělávání.

V dnešní přetechnizované době, kdy nejen dětská generace žije téměř výhradně na internetu, je pro českou společnost velkou výzvou vyhledávat a rozvíjet umělecké talenty u dětí již na základních školách. S tím je spojena i určitá osvěta o autorských právech a talentu tvořit či interpretovat, který není samozřejmou ingrediencí každého jedince. Vždyť umění je vizitkou každého národa, vizitkou, která otevírá brány diplomacie. V našich končinách se narodilo mnoho hudebních veličin, kteří rozvíjeli svůj talent natolik, že překročili hranice České republiky. K těmto veličinám Ilja Hurník určitě patřil.

Pokud jde o jeho hudební tvorbu, zanechal nám odkaz v podobě více jak 900 hudebních děl, které budou bezesporu inspirací pro nové talenty, a to nejen z oblasti klasické hudby.

Vždyť byla by věčná škoda k nim nepřičichnout...

Roman Strejček
předseda představenstva

// „Jsou vykladači vážné hudby, kteří s nejlepší vůlí hlásají, že bez hudby není života. Nuže, bez hudby se klidně žít dá, tak jako třeba bez růží. Jenže když už ty věci jsou zde, proč k nim nepřičichnout?“

